

eller hvad det er —, eller ogsaa erklærer man, at det maa vente til bedre Tider; man har ikke Raad til, som Landet ligger i Øjeblikket, og som Indtægterne er, at betale for Arbejdet, hvad der forlanges. Derfor maa der paa dette Omraade ske en Ændring.

Meningerne har jo været meget delte om, hvad der i det hele taget skulde gøres med Hensyn til Krisen. Under den tidligere Regering har man paa et vist Tidspunkt været meget ængstelig for den danske Valuta, og man mente naturligvis, at der skulde gribes ind med Lovgivningsforanstaltninger, og det vakte, kan man sige, næsten Raseri i disse Kredse, da den nuværende Regering efter Overvejelser erklærede, at det maatte ordne sig af sig selv, og at man fra Regeringens Side ikke vilde gribe ind med Regeringsforanstaltninger. Og hvad ser vi nu? Jeg mener, der er Grund til at nævne det her. Vi ser, at den danske Krone har rettet sig uden Regeringens Indgriben. Der var en Tid, hvor vi var ret langt nede, og hvor f. Eks. den amerikanske Dollar gik stærkt op mod 8 og et Pund Sterling op i 26—27. Det er vel altid saaledes, at der kommer nogen Nervøsitet i Folk, naar de ser en saadan Udvikling. Alligevel viser det sig nu, at Regeringen har set ret, naar den udtalte, at vi ikke ved Regeringsforanstaltninger kunde gribe ind her, og at det vilde være rigtigst, at det efterhaanden ordnede sig selv. Jeg vilde her gerne gøre opmærksom paa, at Regeringen har set rigtigt i dette Forhold, og at den danske Krone har rettet sig, ikke mindst i den senere Tid. Jeg vil i denne Forbindelse stille det Spørgsmaal: Kan vi egentlig taale at faa den højere op i Betragtning af Valutaens Stilling i andre Lande, hvormed vi skal handle? Vi ser f. Eks. nu, at vi er ude af Stand til at sælge til Tyskland. Ved vi, om den Tid ikke ret snart kunde melde sig, hvor det ogsaa er vanskeligt at udføre til andre Lande, som vi endnu staar i ret livlig Handelsforbindelse med? Det er, som sagt, et Spørgsmaal, naar man ser rundt omkring i Landene og ikke mindst i de Lande, hvormed vi skal handle, om vi egentlig kan taale, at den danske Krone gaar højere op. I det Øjeblik, vi hverken kan sælge Heste eller Kreaturer, der er ret vigtige Udførselsartikler, er der mange Egne af vort Land, hvor det vil komme til at se sørgeligt ud. Det kan vi være aldeles overbeviste om.

Dette med Hensyn til Valutaen. Noget lignende gælder med Hensyn til Indførselen, der i lang Tid i Værdi betydelig oversteg, hvad vi udførte af Varer her fra Landet. Da vi i 1919 ved Aarets Slutning skulde gøre Resultatet op, havde vi en Underbalance paa vor udenlandske Omsætning paa 1 Milliard, henved 1100 Mill. Kr. Det gik noget bedre i 1920, da blev det ca. 800 Mill. Kr. Men hvorledes er det gaaet senere? Her tog Regeringen ogsaa det Standpunkt, at man ikke kunde gribe ind med Regeringsforanstaltninger: Vi maatte tro, at det hele vilde ordne sig nogenlunde af sig selv. Forholdet har nu bedret sig saaledes, som vi alle sammen ved, at vi i de første 8 Maaneder af 1921 omtrent har haft Balance, idet vi har udført Varer, der omtrent har den samme Værdi som de Varer, vi har indført her til Landet. Det blev opgjort for ganske kort Tid siden, at fra Januar til August har de Varer, vi har indført fra Udlandet, haft en Værdi af 1060 Mill. Kr., medens vi har udført for 1010 Millioner. Der har altsaa paa det nærmeste været Balance. I flere Maaneder har der været Overskud, idet Udførselen betydeligt har overgaaet Indførselen. Jeg nævner det altsaa her som et Bevis paa, at Regeringen med Hensyn til Valuta-spørgsmaalet og Handelsbalancen i Virkeligheden, saa vidt jeg kan skønne, har haft Ret i sine Betragtninger. Andre Partier har stillet sig paa en noget anden Maade, og for et enkelt Partis Vedkommende kan det have sin Vanskelighed, forekommer det mig, endnu i alt Fald at finde ud af, hvad Partiet egentlig vil. Det ærede Medlem Hr. Rode har været Anfører fra radikal Side under Sommerens Møder og har, saa vidt jeg kan skønne, udtalt sig meget gaadefuldt. Jeg vil imidlertid haabe, at han inden ret længe kan komme til Klarhed, saa man ogsaa ved, hvad dette Parti i det hele taget vil. Jeg har Indtryk af, at det ærede Medlem og hans Parti egentlig har mest Lyst til at staa bag Kulisserne og følge Slagets Gang. Medens man i sin Tid fra den daværende Regerings Side stillede Forslag, der i Virkeligheden gik stærkt i Retning af Indførselsforbud — vi ved, at den radikale Ordfører kaldte det kunstig Beskyttelse for den indenlandske Industri —, har den nuværende Regering i den Henseende tonet klart Standpunkt. Jeg kan tænke mig, at Omslaget hos det radikale